

nemsnitlig i Halvaaret 1. Oktober 1939—1. April 1940. Da man allerede af administrative Grunde maatte foretrække, at Tillægget skulde ydes med et ensartet Beløb over hele Landet, og da man gik ud fra, at 2 Portioner paa hver 3 pCt. i det nævnte Halvaar vilde give enlige Rentenydere i København et Tillæg paa ca. 25 Kr., blev Tillægget fastsat ens over hele Landet til 25 Kr. for enlige og 40 Kr. for Ægtepar.

Pristallet for Januar 1940 er som bekendt af Det statistiske Departement beregnet til 203, hvilket efter Bestemmelsen i Folkeforsikringslovens § 85 vil medføre, at Alders- og Invalidereenten fra den 1. April 1940 forhøjes med 4 Portioner à 3 pCt. Den siden Oktober 1939 stedfundne Prisstigning vilde altsaa, dersom Renterne skulde reguleres efter Folkeforsikringslovens § 85 *pr. 1. Januar 1940*, betyde en Forhøjelse af Renten paa 4 Portioner à 3 pCt. for Tiden fra 1. Januar til 1. April 1940. Heraf følger, at der ikke er ydet Rentenyderne fuld Dækning for Prisstigningen i det Omfang, som en øjeblikkelig Prisregulering paa Grundlag af den gennem Pristallet konstaterede Prisstigning vilde give, og at det derfor maa anses for ønskeligt, at der ydes Rentenyderne et Tillæg ud over det ved Loven af 18. November 1939 hjemlede. Hertil kommer de ganske ekstraordinære Vanskeligheder, som er indtruffet paa Grund af Brændsels-situationen, og som dels har medført højere Priser paa Brændsel, dels et meget stærkt forøget Behov herfor. Spørgsmaalet har været forhandlet med et Underudvalg inden for Udvalget angaaende Socialreformen.

Ved Forhandlingerne opnaaedes der Enighed om at søge gennemført en Ordning, hvorefter der ydes Rentenyderne et Tillæg paa 12 Kr. for enlige Rentenydere og Ægtepar, naar kun den ene Ægtefælle oppebærer Rente, og 18 Kr. for Ægtepar, naar begge Ægtefæller oppebærer Rente.

Under Hensyn til, at denne Ordning vil være en Revision af den ved Loven af 18. November 1939 gennemførte Ordning, har man stadig fundet det rigtigst, at Tillægget fastsættes ens over hele Landet.

Efter de foretagne Beregninger vil Forslagets Gennemførelse medføre en samlet Udgift paa ca. 2,367 Mill. Kr., og disse Udgifter vil i Henhold til Folkeforsikringslovens § 65 fordele sig saaledes:

Staten	1,490	Mill.	Kr.
Opholdskommunerne	0,162	—	—
Refusionsforbundet	0,452	—	—
Den fælleskommunale Ud-			
ligningsfond	0,263	—	—
Ialt	2,367	Mill.	Kr.

Det bemærkes herved, at man ligesom for saa vidt angaar Udgifterne efter Loven af 18. November 1939 ikke har regnet med nogen reel Udgift for Invalidereforsikringsfonden, idet dennes Underskud ifølge Folkeforsikringslovens § 65, Stk. 1, dækkes af Statskassen.

Iøvrigt bemærkes det, at det er Tanken, at Tillægget efter den foreslaaede Lov skal ydes efter Regler, ganske svarende til Reglerne i Loven af 18. November 1939, jfr. Lovforslagets § 1, Stk. 2.